

Viața familială creștină

Viața familială creștină

Cuvântul lui Dumnezeu conține o mulțime de indicații pentru o viață familială binecuvântată. Cuvântul nu ne dă numai învățătură teoretică, ci ne prezintă o multitudine de exemple care ne ajută să ducem o viață familială după gândurile lui Dumnezeu. Vom structura această temă în trei părți și ne vom preocupa pe rând de bunici, părinți și copii.

I. Bunicii

Dacă cercetăm Biblia, găsim puține texte care vorbesc direct și special despre bunici. Totuși găsim câteva principii frumoase și importante în istoria Naomei din cartea Rut. Comportamentul față de nora ei Rut, dar și față de Boaz și nepotul ei este o învățătură pentru toți.

O primă caracteristică importantă pe care o găsim la Naomi este discreția față de nora ei. Acest lucru reiese clar din capitolul 2, versetul 2, în care inițiativa pleacă nu de la Naomi, ci de la Rut. Naomi nu comandă, ci rămâne în planul secund și răspunde întrebărilor lui Rut. Din nefericire, mulți părinți nu țin cont de acest principiu. Ei se amestecă activ în problemele de familie ale copiilor lor căsătoriți, în loc să rămână în planul secund. Dar dacă vin copiii cu întrebări, atunci părinții, care au devenit bunici, au însărcinarea să le dea un sfat și un ajutor.

În al doilea rând vedem că Naomi arată interes față de lucrurile referitoare la Rut. În capitolul 2, versetul 19 pune întrebări, arătând interesul ce îl avea față de ea. Naomi nu critică, nu dojenește, ci vrea să ia parte la situația nurilor ei.

După aceste două moduri de comportament general al Naomei, găsim însă și indicații speciale referitoare la poziția ei față de Boaz și Rut.

1) Comportamentul ei față de Boaz: aici remarcăm două lucruri. În capitolul 2, versetul 20, ea vorbește cu respect despre el și îi dă cinstea care i se cuvine. În capitolul 3, versetul 18 dovedește că are deplină încredere în Boaz, viitorul ei ginere. Ambele trăsături de caracter ar trebui să fie găsite și astăzi la părinți.

2) Comportamentul ei față de Rut: și aici vrem să indicăm spre două lucruri deosebite. În primul rând, Naomi își câștigă dragostea nurilor ei. Acest lucru rezultă clar din capitolul 4, versetul 15, unde se spune că semenii vorbeau despre dragostea lui Rut față de Naomi. În al doilea rând, Rut a luat locul fiilor pe care i-a pierdut. Prin moartea celor doi fii ai ei, Naomi a suferit o mare pierdere. Pentru o femeie din Israel însemna o mare rușine și pierdere a nu avea copii. Rut a umplut acest gol pentru Naomi; de aceea a avut un loc deosebit în inima ei.

3) Comportamentul ei față de nepot: În capitolul 4, versetul 16 avem un indiciu deosebit de frumos. Naomi se preocupa cu nepotul ei. Ea îi oferea protecție și dragoste. Bunicii nu au sarcina de a-și crește nepoții. Aceasta este problema părinților. Fiecare bunic și fiecare bunică se poate însă preocupa cu nepoții și să le dăruiască protecție și căldură. Ferice de cei care au bunici care își îngrijesc nepoții în acest mod!

II. Părinții

Ca exemplu pentru părinți care și-au educat copiii într-un mod plăcut lui Dumnezeu ne sunt prezentați Amram și lochebed (Exod 6.20). Ei au avut trei copii, care mai târziu au fost de folos în poporul lui Dumnezeu și i-au slujit lui Dumnezeu. Această pereche este amintită în trei locuri din Scriptură, și anume în Evrei 11.23, în Faptele Apostolilor 7.20 și în Exod 2.1-10. În Evrei 11, accentul este pus pe ceea ce aveau comun cei doi părinți, în Faptele Apostolilor 7, tatăl se află în prim-plan, în timp ce în Exod 2 este amintită într-un mod deosebit acțiunea mamei. De aceea vom structura acest capitol în trei părți și vom vedea ce indicații găsim pentru noi.

a) Părinții împreună (Evrei 11.23)

Mai întâi atrag atenția că pentru educația copiilor este foarte important ca părinții să apară ca o unitate. Nimic nu este mai dăunător pentru dezvoltarea copiilor decât atunci când aceștia observă că părinții sunt de păreri diferite în anumite puncte ale educației. Copiii vor descoperi foarte repede acest inconvenient, pentru că ei sunt observatorii cei mai dibaci. Dacă au descoperit la tata sau la mama un punct slab, atunci putem fi siguri că vor uza de această slăbiciune. Nu rareori, copiii reușesc chiar să se folosească de unul din părinți contra celuilalt. De aceea să fim foarte atenți și să apărăm în fața copiilor noștri ca unitate! Acesta este și unul din motivele pentru care o despărțire are efecte catastrofale asupra copiilor.

Scurta relatare din Evrei 11.23 ne arată trei puncte importante. În primul rând se vorbește despre un pericol pentru copii, în al doilea rând despre harul și dragostea Domnului față de ei și în al treilea rând de responsabilitatea părinților.

Moise s-a aflat în pericol. Părinții au cunoscut porunca lui faraon conform căreia fiul lor trebuia omorât. Faraon este o imagine a diavolului. Ca părinți trebuie să știm: copiii noștri se află într-un mare pericol, pentru că prințul acestei lumi vrea să-i câștige de partea sa. În acest scop se folosește de orice mijloc, așa că trebuie să fim veghetori. Totuși nu trebuie să ne temem de diavolul, pentru că Domnul Isus l-a biruit atât pe el, cât și lumea. Cel care ne stă alături este mai puternic decât tot ceea ce stă alături de lume. Pericolul este prezent, dar Domnul poate și vrea să ne ocrotească.

Amram și lochebed au observat un lucru: copilul lor era frumos, și anume era frumos pentru Dumnezeu. Este de la sine înțeles că toți părinții își găsesc frumos bebelușul lor nou-născut; dar suntem conștienți de acest fapt: copiii noștri sunt frumoși pentru Dumnezeu? El îi iubește pe copiii noștri și dorește mult să-i aibă pentru Sine. În Marcu 10.13-16 avem acel tablou plăcut despre Domnul nostru care îi strânge în jurul Său pe cei mici și îi ia în brațe. Pe de altă parte, acea relatare ne arată că acolo erau unii care stăteau în calea copiilor și doreau să-i împiedice să vină la Domnul Isus. Copiii sunt de regulă gata să vină la Domnul, dar este o problemă serioasă, când noi cei mari le stăm în cale. Tocmai comportamentul părinților poate fi o mare piedică pentru copii de a găsi calea spre Domnul. Să cugetăm la acest lucru! Domnul dorește să-i

ia în brațe pe copiii noștri, pentru a le arăta întreaga Sa dragoste și întregul Său har.

Părinții lui Moise au văzut și marea lor responsabilitate de a-l ascunde pe fiul lor. Egiptul cu Nilul este o imagine a acestei lumi, iar sarcina părinților este să-i ferească pe copiii lor de lume. Ca și copii ai lui Dumnezeu suntem în această lume, dar nu mai suntem din această lume. Să nu-i lăsăm pe copii să plece prea devreme și mai ales nefolositor în lume! Va veni destul de repede momentul când școala și meseria ne vor cere copiii. Atunci însă avem siguranța fericită că Tatăl îi ocrotește (Ioan 17.15). Responsabilitatea noastră este însă să nu-i expunem nefolositor și de bunăvoie influenței acestei lumi. Trebuie să fim conștienți că o despărțire de această lume practică real ar putea însemna izolare pentru copiii noștri, iar aceasta nu este întotdeauna simplă. Ca părinți trebuie să le oferim copiilor noștri suplimentul corespunzător și să ne preocupăm cu ei. Această afecțiune așa de importantă pentru copii trebuie însă practică cu măsură. Prea multă afecțiune poate avea ușor ca urmare faptul că ei vor sta în punctul central, iar acest lucru nu este bun. Copiii trebuie să știe să se preocupe și singuri.

b) Tații (Faptele Apostolilor 7.20)

În familia creștină, tatăl ocupă un loc important. De aceea Duhul Sfânt vorbește în Faptele Apostolilor 7 despre „casa tatălui”. Învățăături detaliate despre comportamentul taților primim din Efeseni 6.4: „Și voi, taților, nu-i provocați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în disciplina și sub mustrarea Domnului”. Ne reținem atenția trei puncte:

În primul rând, tații nu trebuie să-i provoace pe copii la mânie. Există un pericol deosebit pentru noi tații, deoarece din fire dorim să facem uz de pretenția de a domni și față de copiii noștri. Relația dintre tați și copii este o relație care ar trebui să fie caracterizată de dragoste și căldură. Ca tați ar trebui să fim foarte atenți în mod deosebit să nu lăsăm firea să fie activă și să nu ne purtăm nestăpâniți față de copiii noștri. Copiii nu sunt paratrăznetul pentru supărarea taților, nici chiar atunci când tații vin seara oboșiți și surmenați acasă. Copiii sunt creaturi ale lui Dumnezeu și ca atare trebuie să-i respectăm. În Coloseni 3.21, taților li se amintește să nu-i întărească pe copiii lor. Și aici există un pericol. Dacă îi criticăm mereu pe copii și nu ne fac nimic pe plac, vor descuraja și vor fi frustrați. De aceea să fim pentru copiii noștri un exemplu prin comportamentul nostru și nu o piedică de care s-ar putea împiedica!

În al doilea rând, taților li se cere să-și educe copiii. Educația creștină înseamnă: copiii sunt îndrumați în direcția corectă. Aceasta cere pricepere și răbdare. Copiii nu trebuie exploatați. Tații ar trebui să fie atenți și să țină cont de vârsta copiilor. Trebuie să le pretindem copiilor să facă anumite lucrări, dar să ținem cont de creșterea firească și spirituală.

În al treilea rând, Efeseni 6.4 vorbește despre disciplină și mustrare, cuvinte dezagreate în lume. Oricât de importantă este rugăciunea pentru copiii noștri, totuși ea nu va putea înlocui niciodată disciplina și mustrarea. Disciplina nu înseamnă în primul rând pedeapsă corporală (de fapt tații creștini nu trebuie să fie „bătăuși”), ci disciplină înseamnă a pune o barieră clară copiilor atunci când aceștia acționează greșit. Mustrarea are ca scop să arate copiilor drumul corect. Disciplina și mustrarea sunt principii generale după care ne educă Dumnezeu; să folosim aceleași principii în educarea copiilor noștri!

Să fim atenți să creștem copii pentru Domnul și nu pentru lume! Aspirația spre succes și carieră în școală și în meserie nu sunt cele mai înălțătoare ținte din viața copiilor noștri. Important este să fie câștigați pentru Domnul.

c) Mamele (Exod 2.1-10)

Aici găsim indicații foarte frumoase în legătură cu mama unui copil. Mai întâi este amintit coșulețul de papură în care a fost pus Moise. Iochebed știa că trebuie să pună coșulețul pe apa Nilului. Nu putea să sece Nilul, dar totuși ea l-a ocrotit pe copilul ei de apa Nilului. Astăzi este la fel. Copiii noștri sunt în lume, unde sunt înconjurați de multe pericole. Noi nu-i putem lua pe copii din lume și nici nu putem împiedica pericolele. O luptă contra lumii în acest sens este sortită eșecului de la început. Lumea cu pericolele ei va rămâne. Totuși avem o posibilitate să-i ocrotim pe copiii noștri. Vorbind în imagini, fiecare mamă are însărcinarea să îndeplinească un coșuleț în care copiii sunt ocrotiți. Coșulețul în care a fost așezat Moise ne amintește de arca lui Noe pe care acesta a construit-o pentru a-și ocroti familia de pericolul amenințător. În legătură cu 1 Petru 3.20, arca și coșulețul ne amintesc de Persoana Domnului Isus. El ne poate ocroti copiii. Mamele care împletesc pentru copiii lor un coșuleț, le prezintă acestora pe Domnul Isus și arată prin trăirea lor în viața de toate zilele gândirea Sa. Copiii, care sunt întreaga zi împreună cu mama lor, observă cu atenție comportamentul ei. În măsura în care mama trăiește în părtășie cu Domnul, copiii vor profita de acest lucru.

A doua caracteristică importantă este faptul că Iochebed alăpta copilul. Era hrănirea cu lapte de mamă. Dacă aplicăm aceasta la noi, acest lucru înseamnă că o mamă poate da copilului ei numai ceea ce este în ea. Acest principiu are valabilitate atât în lucrurile naturale, cât și în cele spirituale. Mamele care alăptează sunt foarte atente la ceea ce mănâncă, pentru ca să nu le cauzeze bebelușilor nici un rău. Mamele care au o gândire spirituală sunt precaute, ca să nu fie preocupate cu lucruri care sunt un dezavantaj pentru copiii lor. Ele le vor prezenta mai degrabă copiilor lor Persona Domnului Isus, pentru ca El să devină și pentru ei mare și prețios.

III. Copiii

Să ne preocupăm în încheiere de comportamentul copiilor. Copiii au relații cu părinții și contacte cu lumea. În ceea ce privește comportamentul față de părinți, acesta trebuie să fie caracterizat de respect și ascultare. Dacă sunt neascultători, atunci copiii fac o nedreptate conform textului din Efeseni 6.1.

În Evrei 11.24 găsim indicații importante referitoare la comportamentul copiilor noștri față de lume. În viața fiecărui copil vine clipa când va trebui el însuși să aleagă și să hotărască. Atunci, copiii poartă responsabilitatea și trebuie să dea un răspuns la întrebarea cui vor să slujească, Domnului sau lumii.

Ce are lumea de oferit? Ea se arată pozitivă în ceea ce ne prezintă:

a) Moise putea deveni fiul fiicei lui faraon. Deci, lumea oferă onoare și cinste, fără să ne spună că aceste lucruri sunt trecătoare.

b) Lumea oferă o mare varietate de tentații ale păcatului. Aceste tentații sunt diferite pentru fiecare. Dar să ne gândim: cine seamănă pentru carne va secera de la carne stricăciunea.

c) Lumea ne oferă comorile Egiptului. Aceste comori pot fi de natură materială, de exemplu bani, case, mașini, dar pot să fie și bunuri spirituale, de exemplu cunoștință și putere.

Dar nu numai lumea, ci și Domnul Isus are de dat ceva:

a) Moise a preferat să sufere ocară împreună cu poporul lui Dumnezeu. Ce a însemnat acest lucru vedem în cei patruzeci de ani prin pustie. Dar acest popor a fost poporul lui Dumnezeu!

b) Moise a ales ocara lui Hristos. Aceasta este urmarea mărturisirii prin comportament, cuvânt, îmbrăcăminte și alte lucruri. Dar această ocară a fost ocara Sa, adică ocara pe care a purtat-o Hristos când a trăit pe acest pământ! Această ocară a lui Hristos produce mare bucurie în inimile noastre.

c) Domnul oferă pentru viitor o răsplată. Deși răsplata nu trebuie să fie motivul comportamentului nostru (ci dragostea Sa), totuși ne putem bucura de aceasta.

Mulți tineri cred că pot să-L aibă și pe Domnul, și lumea. Dar acest lucru nu este posibil. Fiecare personal trebuie să se hotărască cui vrea să aparțină. „Cale de mijloc” nu există.

Să ne dăruiască Domnul tuturor din plin ca în relațiile noastre pământești ca familie să „rămânem cu inima alipiți de Domnul”! Atunci El este cu noi și ne binecuvintează.

clickbible.org